

Політехнік №4

З ДНЕМ ЗАКОХАНИХ!

Шановне студентство! Ви перебуваєте в найкращому віці, коли очі світяться, серця відкриті, а дні сповнені мрій і захоплень. В День Св. Валентина хотілося б нагадати Вам, що без любові в житті, світ був би дуже холодним і депресивним місцем. Але коли є любов – то світ перетворюється в рай. Говорити про любов можна нескінченно - словами, музикою, картинами, образами. Це чисте почуття дає надію в скрутну хвилину і надихає на справжні

вчинки. Торнтон Уайлдер, відомий американський письменник, писав: «Існує країна живих і існує країна мертвих, міст між цими країнами – любов... єдиний спосіб вижити, єдиний сенс». Неможливо визначити, що за людина перед вами лише за одним зовнішнім виглядом. Щоб справді кохати когось, потрібно побачити її зсередини – її природу, дух або душу. Є те, що непомітно очима. У справжньому коханні найважливіше можна побачити тільки серцем... Чому ми закриваємо очі, коли молимося, плачемо, любимо? Тому що ми знаємо, що найпрекрасніші речі в житті ми не бачимо, але відчуваємо серцем...

Читайте в номері:	
З днем закоханих	1
Наша творчість	2
Правова лабораторія	3
Конкурс «Обличчя політехніка»	4
ЧПТ єднає серця	4

вчинки. Торнтон Уайлдер, відомий американський письменник, писав: «Існує країна живих і існує країна мертвих, міст між цими країнами – любов... єдиний спосіб вижити, єдиний сенс». Неможливо визначити, що за людина перед вами лише за одним зовнішнім виглядом. Щоб справді кохати когось, потрібно побачити її зсередини – її природу, дух або душу. Є те, що непомітно очима. У справжньому коханні найважливіше можна побачити тільки серцем... Чому ми закриваємо очі, коли молимося, плачемо, любимо? Тому що ми знаємо, що найпрекрасніші речі в житті ми не бачимо, але відчуваємо серцем...

головний редактор Г.А. Волошина

Таємна формула щасливих стосунків коханих людей на все життя в тому, щоб поважати один одного. Жінка повинна бути мудрою, справжнім другом та порадиником, підтримкою для своєї половини. А чоловік – головою родини, активним та відповідальним.

Сердюк С.Г. та Соловійова Н.В.

Ти єдина, ти неповторна.
Ти граціозна, ти і моторна
Радуюш око, хвилюєш серця
В цьому заслуга лише твоя.

Хай твої очі завжди іскряться
Ще довго не в'яне твоя краса.
Ти зараз - це трунок, що вже насто-
явся?

Ввібравши у себе аромати життя.

Кохання має свої закони роз-
витку, свій вік, як життя людське. У
нього є своя розкішна весна, своє
спекотне літо, нарешті, осінь, яка для
одних буває теплою, світлою і родю-
чою, для інших - холодною і безплід-
ною. І лише у ваших руках зробити
так, щоб у відносинах завжди пану-
вала весна.

Гончар М.П. та Гончар Н.І.

Більшість людей щасливі на-
стільки, наскільки вони вирішили
бути щасливими...

Сахно М.М. та Сахно Л.О.

Духмянішим він вже, мабуть, і не
буде,

Тут все поєдналось: і колір, і смак.
Творіння ГОСПОДНЄ, а як це назва-
ти?

Цю жінку, п'янить вона, немов
коньяк.

Від нього ж тепло, іде лише по тілу
Від неї ж, просто тане душа
Від Дива цього, я не лише п'янію,
Злітаю - і прямо на небеса.

Спускатися звідти на землю не
страшно,
Бо знаю: як тільки погляну їй в слід,
Надія затеплиться знову у серці -
І знову в політ, і знову в політ!

Пащина В.І.

Любов - це єдине, що робить
людину сильнішою, жінку красиві-
шою, чоловіка - добрішим, душу -
легшою, а життя прекраснішим!

Колібабчук В.І. та Колібабчук С.С.

Роздуми минулого снігу

І вечір, як завжди надовго затягнеться,
Запаляться зорі в скляному вікні,
Ти знову вдома, й знов посміхаєшся,
Гортаючи сторінки інтернетні, німі.
Байдужо вдивляєшся в білий екран,
Буваєш, що чаю чи кави завариш,
Повернешся потім у свій «океан»,
І знову задумуєшся, знову мариш.

Не знаєш ти, чи знати не хочеш,
І, чорт, ще холодна осінь гуде,
Але, ти не бачиш мене вже й не чуєш,
Вже новий сніг в твоїм серці буде.
Я знаю, що завтра не буде ніколи,
І палкий вогонь нас не гріє, на жаль,
Але, все-таки, я «ввімкну світло в коридорі»,
Й співатиму з Славою: «Ну і нехай...»

Та краще вже знати, що крапку поставлено,
За ґрати сховав ти свої почуття,
І снігом вчорашнім не буде завалено,
Твого неспокійного і злого життя.

Миськів Максим (РА 2-1)

А час іде...
І ми уже не діти
Ми вже не ті, хто так спішив любити
Ми просто люди - і нас мільярди в світі...
І кожен вже, мабуть, хоч раз кохав.
По-моєму потрібно схаменутись!
Чому світ став таким жорстоким?
Можливо, люди не цінують те, що їм дають...
Чому лиш найдорожчих
так люблять забирати небеса?
Обставини, проблеми, інші люди...
Чому ти залишилася одна?
На що надієшся?
Кого чекаєш, любиш?
Ти лиш маленька дівчинка в його руках...
Він знає:
ти його безмежно любиш,
Та цю любов забрали небеса...

Олександра Артеменко (ЗП 1-2)

Сумую за тобою, рідна ти моя.
Твій останній поцілунок, ніколи не забуду я.
Це розуміння: що вже немає нас,
Примусило повірити, що щасливий я без нас.

Забувши всі слова, стрибнув у те життя.
В якому було весело - здавалось так сперва.
Ці безтурботні дні та воля.
Всялять у душу те, що прогризе до болю.

Лише пройшовши все це, знаю я тепер.
Що більше вже не буде, безстрашних тих ночей.

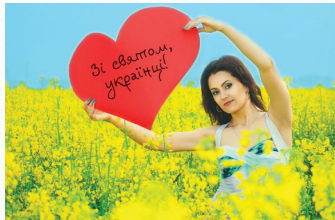
Тепер лише так тихо, закрию очі я.
Засну і полечу, забувши, про буття.

Кияниця Андрій (ЕС 3-2)

Кожного дня я бачу тебе.
Бачу таке кохане лице.
Коли ми разом.
Я живу.
Живу насправді.
Сама цвіту.
Бачу світ, як бачиш його ти.
Наші мрії.
Це наша ціль.
Ми мріємо одним.
Одним бажанням.
Бути разом завжди.
В радість і негоду.
В час страждань і поганої погоди.
Я хочу сказати, ти для мене все.
Навіть якщо ти не правий, я завжди за тебе.
З тобою до кінця.
Ти тільки не йди..
Кохай мене..люби

Анастасія Білашенко (ЗП 1-2)

Полон сумних думок – то найстрашніше,
Що може охопити розум вмить,
Позбутися його є справа найскладніша,
Адже потік думок найважче зупинить.

Сумні думки не стукають у двері,
Не просять дозволу залишитись на мить,
Немов вони лишать плями на папері,
Які сльозами навіть не відмий.

Але й є інша сила, що спроможна
Долати та винищувати біль,
Це є любов, це є бажання жити,
Це те, що лине в душу звідусіль.

Лише потрібно чітко впізнавати
Красу і щирість справжніх почуттів,
В звичайних справах незвичайне щось шукати,
Відкритим бути для безцінних відчуттів.

Життя одне, це не секрет для тебе,
Тож не змарнуй його, не обміняй на сум,
Нехай задовольнить життя твої потреби,
Нехай кохання по життю пройде як струм.

Частіше згадуй про щасливі миті,
Мрій, фантазуй, бажай всього і через край.
Такі думки як квіти вранішні політи
Ростуть і перетворюють життя на рай.

О.О. Іщенко

Філософський камінь

Сидівши ввечері за горнятком чаю, я роздумував: а що ж таке кохання для мене? Кохання - це щось таке банальне і просте, - думав я. Але тоді що у ньому такого незвичайного. Кохання - це біологічне явище, коли феромони самця - представника чоловічої касті, сподобались жінці - представнику жіночої касті...і тут я подумав... і до мене дійшло: кохання - це щось таке неперевершене, чудове, щось таке, що захоплює. А що в нашому світі можна так описати? Тільки магію. Так чому ж не можна подумати, що кохання - це «магія».

Напевно, колись давно, великі мудреці, алхіміки, можливо і магістри, задумувались і страждали над проблемою створення філософського каменю, який би міг перетворювати в золото будь-який метал, а ще лікувати -робити диво та «гори звертати», врешті-решт. Я думаю, їм вдалося... У нашому світі може робити такі дива зовсім не магія, а кохання. Воно може лікувати, звертати гори, та перетворювати все в «золото», але не те, яке можна продати та збагатитись, а золото, яке робить нас багатими по-своєму. Я думаю, що в кожному із нас є або буде ще напевно свій філософський камінь - камінь кохання.

Дмитрієв вадим (ЕС 3-2)

ПРАВОВА ЛАБОРАТОРІЯ ЧПТ (ДУЧЕНКО Ю.М.)

Проблема корупції та хабарництва в Україні

Серйозна проблема нашої держави, яка впливає на життя кожного українця, знищуючи нашу націю і незалежність України.

Кожна людина мріє жити в квітучій країні, яка буде щороку лише розвиватися і давати віру у майбутній день, але поки що це неможливо в нашій державі. Чому так? Чому ми не можемо жити щасливо, спокійно, чесно, гарно? Окрім всіх наболілих проблем залишається ще одна: в нашій державі процвітає хабарництво та корупція, які «поідають» життя українця. Пропоную розібратися, в чому проблема корупції та хабарництва в Україні, і як це можна подолати.

Корупція — протиправна діяльність, яка полягає у використанні службовими особами їх прав і посадових можливостей для особистого збагачення; підкупність і продажність громадських і політичних діячів. Хабарництво є ніщо інше, як прояв корупції. На превеликий жаль в нашій країні ці проблеми є першочерговими. Вони залишаються як на високому державному рівні, так і в медицині, освіті, суді, міліції. Все дійшло до того, що дати життя дитині жінка без грошей просто у лікарні не може. Відразу вимагають спонсорський внесок близько 1 000 гривень, потім треба розрахуватися з персоналом, придбати ліки і т.п. Ми, українці, і так щедрі і щира нація, тому завжди віддячимо того, хто дійсно заслужив. Але не треба сплутувати вдячність людині, яка тобі допо-

могла і провокування до хабарництва (вимагання грошей).

До чого йде наша держава та люди? Якщо не зупинитись, то ми згубимо свою націю просто своїми руками.

Що ми повинні зробити для того, щоб цього всього не сталося:

1. Щоб подолати корупцію, треба виконати дві вимоги, а саме: одні не дають – інші не беруть.
2. Ніколи не сподіватись на те, що твої впливові родичі зможуть тебе від мазати від будь-чого, забуваючи про те, що громадяни України мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом. (стаття 24. Конституції України).
3. Необхідно підвищити зарплату працівникам, щоб вони не хотіли брати хабар.
4. Посилити відповідальність.

Я розумію, що дуже важко змінити те, що вже довгі роки відбувається, але це просто необхідно для того, щоб мати щасливе та світле майбутнє. Ми повинні змінити свою ментальність і подолати свої звички.

Конфуцій казав: «Якщо хочеш змінити світ – почни з себе». Ніколи не дивись на інших, слідкуй для початку за собою, якщо ти порушив закон – тобі й відповідати, штрафи, податки вигадані для того, щоб поповнювати казну держави, а не кармани службовців. Ніколи не думай, як тобі буде легше чи дешевше, думай, як вчинити правильно.

Артеменко Сергій (РА 4-3)

Денисенко Вадим ОД 2-1

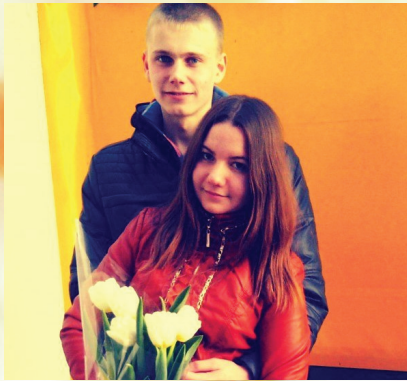
Я, Денисенко Вадим Володимирович - староста групи ОД2-1, активно займаюся спортом, беру участь у житті технікуму та маю чіткі цілі в житті. Я є патріотом своєї країни. У вільний час граю на гітарі, захоплююся співом, а ще - душа горить до швидкості. По життю йду завжди з посмішкою, люблю позитивні емоції та веселих людей. Амбітний, сміливий та кмітливий. Голо-суйте за мене і нехай перемаже сильніший!

Горовенко Іван ОД 3-1

Хочу стати «Обличчям «Політехніка», оскільки я гіперактивний, веселий, енергійний юнак, на якого можна рівнятися. Свій вільний час люблю про-водити разом з друзями на футбольному полі. Я срібний призер першості України з футболу. Маю вокальний хист, що неодноразово доводив на сцені ЧПТ. А також маю акторський, організаторський талант. Вірю, що перемога в цьому конкурсі допоможе мені в самореалізації та самоствердженні.

ЧПТ ЄДНАЄ СЕРЦЯ

Голос кохання пробивається через темряву, відстані і роки. У кожної людини своя love story! Згадуючи про початок своєї історії - на вустах з'являється посмішка, а на серці - хвилювання, як уперше зрозуміла, що закохалася!

Черкаський політехнічний технікум відіграв у моєму житті одну з найважливіших ролей. І ця подія - зустріч із коханою людиною!

Спочатку ми були виключно друзями! Я бачила в ньому гарного товариша для себе, відчувала підтримку та піклування!

Згодом я зрозуміла, що це та людина, той чоловік, з яким я сміливо та впевноно зможу крокувати по життю!

А на останок додаю: тільки студентські роки, а саме навчання в ЧПТ дало мені змогу зустріти важливу людину у моєму житті.

Я бажаю всім студентам в день закоханих знайти і створити свою love story!!!

Альона Бойченко (ЕП 4-2)

Ще у жовтні місяці нам з групою запропонували сходити на виставу в Черкаський обласний музично-драматичний театр ім.Т.Г. Шевченка на виставу. Я звичайно не особливий поціновувач мистецтва, але за компанію пішов. Сів в останньому ряду з думкою про те, що якщо буде зовсім нудно, то накиваю п'ятами, але...

Переді мною сиділи дівчата з нашого технікуму, які виявилися теж першкурсницями. Не втрачаючи часу даремно, я познайомився з Діаною, обмінялися декількома репліками щодо театральної постановки, зробили навіть селфі у театральному ложі і на фоні театральної трупи - так почалися наші відносини. Тепер ми зустрічаємось.

P.S. Шановні студенти ЧПТ! Відвідуйте театр, концерти і всі позакласні заходи, що пропонує наш навчальний заклад. Хто його знає: можливо саме там ви зустрінете свою долю...

Мороз Вася (РА 1-1)